

Mødet den 5. Februar 1914.

Fraværende: Harald Jensen.

1. (J. Nr. 553—1913). Cirkulære af 15. Januar 1914 fra Indenrigsministeriet om, at **Hjælpekassen bør yde Understøttelse** i saadanne Tilfælde, hvor Hjælp af det offentlige under de i Fattiglovens § 61, Lov Nr. 55 1912 og Lov Nr. 48 1912 omhandlede Forhold ikke kan ydes uden Fattighjælps Virkning.

Til Efterretning.

2. (J. Nr. 25²⁵—1913). Skrivelse af 30. Januar 1914 fra Indenrigsministeriet om, at et Andragende fra Jens Jørgensen af Hammel om **Bevilling til Beværtning med Ret til Udskænkning af stærke Drikke** i Vestergade Nr. 30 ikke har kunnet bevilges.

Til Efterretning.

3. (J. Nr. 366—1913). Skrivelse af 9. Januar 1914 fra Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet med Tilladelse til at foretage følgende **Ændring i Skoleplanen**: I § 2, 1. Stykke in fine tilføjes »10. Borgerskolen, Samsøgade«.

Til Efterretning.

4. (J. Nr. 181—1913). Meddelelse fra Ligningskommissionen angaaende **Nedsættelser i November Tillægsligning 1913.**

Til Efterretning.

5. (J. Nr. 181—1913). Meddelelse fra Ligningskommissionen om **Nedsættelse for enkelte Skatteydere, hvis Skatteansættelse har været forhøjet i Henhold til Skatteraadets Ansættelse til Statsskat.**

Til Efterretning.

6. (J. Nr. 351—1913). Forslag til **Overslag over Aarhus Købstadkommunes Indtægter og Udgifter** i Aaret 1914—15. — 2. Behandling.

Der forelaa følgende Ændringsforslag:

Ad Konto I. Forslag fra P. Jensen om, at Udgiftskonto I. 6. a. nedsættes med 6000 Kr. — Ikke tiltraadt af Budgetudvalget.

P. J e n s e n troede, det vilde have sin Betydning at komme ind paa, at det borgerlige Ombud at være Hjælper ved Valg ikke skulde honoreres paa nogen Vis. Motiveringen for Forslaget var den samme som for adskillige andre af de af Taleren stillede Ændringsforslag til Budgettet, nemlig at der maatte spares, hvor det kunde lade sig gøre.

F o r m a n d e n fandt, at man, naar man forlangte Borgerne til Hjælp ved Valgene, ikke burde nægte dem at afholde de Udgifter, der medgik til deres Forplejning.

P. J e n s e n syntes, at det Arbejde, der var forbundet med at være Medhjælper ved et Valg, var forsvindende ringe i Sammenligning med det Arbejde, andre kommunale Hverv paabebyrdede sin Mand.

Forslaget forkastedes.

Ad Konto III. Forslag fra Mikael Johansen

m. fl. samt fra P. Jensen om, at Tilskud til Kommunens Hjælpekasse, Udgiftskonto III, bliver nedsat med 10000 Kr. — Ikke anbefalet af Budgetudvalgets Flertal: Formanden, Simonsen og Moustén.

Carl Laursen motiverede Ændringsforslaget med, at det Beløb, Hjælpekassen vilde blive fritaget for at udrede som Følge af Enkeloven, omtrentlig vilde blive en halv Snes Tusinde Kroner, altsaa det samme som Forslaget gik ud paa at nedbringe Kontoen med.

Formanden kunde ikke anbefale Ændringsforslaget, væsentligst fordi der fra Hjælpekassens Bestyrelse forelaa et enstemmigt Andragende, hvori udtaltes, at der var god Grund til at bevilge det samme Beløb. Ganske vist var man her i Byen højt oppe med Udgifterne til de humane Formaal, men naar man engang var kommet op med Tilskudet, var det ikke muligt atter at gaa tilbage, og selv om der vilde blive nogen Nedgang i Hjælpekassens Udgifter som Følge af Enkeloven, vilde der være saa meget større Tilgang af trængende, saaledes at Nedgangen rigeligt vilde blive opvejet.

Simonsen haabede, at Ændringsforslaget vilde blive forkastet. Skulde det blive vedtaget, vilde det være sørgeligt. Det Beløb, der var foreslaaet til Hjælpekassen, betød ikke nogen Forhøjelse af Tilskudet. Talen om Besparelse i Anledning af Enkeloven havde sikkert ikke meget paa sig. Den Sum, der kunde være Tale om at spare ved, at de 29 Enker overgik til Enkeloven, vilde højst blive 6000 Kr., antagelig kun 5000 Kr. Men her maatte det erindres, at Enker under Enkeloven i Sygdomstilfælde maatte ty til Hjælpekassen, da de ikke kunde faa af Fattig-

væsenet, og at Fabriksloven paalagde Hjælpekassen en stor Byrde derved, at fødende Kvinder af den kunde faa Understøttelse i 4 Uger, naar Lægen erklærede, at de ikke kunde arbejde. Hjælpekassens Bestyrelse havde ganske enstemmigt hævdet, at hvis Kassen skulde kunne magte sin Opgave, gik det ikke an at gøre Tilskudet mindre. Det maatte dog veje noget hos Byraadets konservative Medlemmer, idet disse vel næppe vilde være med til at desavouere deres egne Partifæller. Taleren haabede ikke, at Følgen af det saakaldte Systemskifte skulde blive, at de fattigste af de fattige skulde beklippes for 10000 Kr.

P. J e n s e n mente, at der var noget forkert i Hr. Simonsens Betragtning af Sagen. Hjælpekassens Bestyrelse havde haft Midler nok i Fjor efter dens Administrationsmaade, skønt denne laa uden for Loven, derved at der var blevet ydet langt mere end de af Loven fastsatte 180 Kr. i i Løbet af 18 Maaneder. Sidste Aar var der givet 6700 Kr. ud til Enker, som nu vilde komme ind under Enkeloven, der ogsaa i Aarets Løb vilde optage en Del Enker, som tidligere vilde være gaaet til Hjælpekassen. Bidraget til fødende Kvinder i Henhold til Fabriksloven skulde vel administreres af Hjælpekassen, men det vedkom ikke dennes Midler, idet det skulde udredes af det offentlige uden Fattighjælps Virkning. Endelig maatte det erindres, at Befolkningsmængden ikke var steget. I Virkeligheden var det foreslaaede Tilskud saaledes ikke saa lidt højere end i Fjor.

Forslaget forkastedes.

Ad Konto III. Forslag fra Budgetudvalget om, at Statens Del af Udgift til Hjælpekassen bliver forhøjet med 1000 Kr.

Forslaget vedtoges.

Ad Konto VI. Forslag fra Budgetudvalget om, at Indtægten for Politivagter m. m. under Udgiftskonto VI bliver nedsat med 2500 Kr.

Forslaget vedtoges.

Ad Konto VII. Forslag fra Simonsen om, at de 16000 Kr. og 4000 Kr., som under Udgiftskonto VII er opførte til at blive afholdte af Laan, ikke afholdes af Laan, men paalignes. --- Budgetudvalgets Flertal: Formanden, Mikael Johansen og Møller indstiller, at Forslaget forkastedes.

Simonsen havde stillet Ændringsforslaget, fordi han mente det et Brud paa den gældende Praksis at afholde Vedligeholdelsesudgifter af Laan. Den største Del af det, hvortil Beløbene skulde bruges, var nemlig ren og skær Vedligeholdelse, saasom Fliser i et Badeværelse og Dampkedler i Stedet for de opbrændte. Det forekom Taleren mærkeligt, at man vilde søge at lette Budgettet og derved formindske Skatteprocenten ved at vælte Vedligeholdelsesudgifter over paa Laan, samtidig med at Formanden ved 1. Behandling havde formanet til Forsigtighed med Laanemidlerne, idet disse selvfølgelig vilde blive yderlig formindskede ved den foreslaaede Fremgangsmaade.

Formanden mente, at forskellige af de foreslaaede Foranstaltninger havde en saadan Karakter, at de nok kunde kaldes Ombygninger, og at Udgiften til Anskaffelse af Inventar burde afholdes af Laan saaledes som ved Nybygning.

Mikael Johansen hævdede, at Laanene stiftedes for at fordele Udgifterne. Den nuværende Generation havde paa mange Omraader maattet gennemføre det, som Fortiden maaske havde forsømt, saa det var ikke mere end rimeligt, at Fremtiden ogsaa kom til at bære nogle af Byrderne. Alle vilde sikkert erkende, at en høj

Skatteprocent var i høj Grad skadelig for Byen. Tidligere flyttede gamle Landmænd og Pensionister i stort Tal her til Byen, men efter at Skatteprocenten var blevet saa høj, fandt denne Tilflytning ikke Sted mere; Strømmen gik snarere den modsatte Vej. Skatteprocenten kunde i Virkeligheden kun gaa ned derved, at man anvendte Laanekontoen, til man fik bedre Raad. Dette var god og sund Politik; havde Skatteprocenten været 6 eller 7, havde det været noget andet. For Sygehusudvalget kunde det jo i og for sig være ligegyldigt, enten Beløbet blev taget paa Budgettet eller af Laan, naar blot det fik sine Ønsker opfyldte, og det havde jo ingen modsat sig.

Simonsen vilde sætte et stort Spørgsmaalstegn ved Udtalelsen om, at det skulde være sund Finanspolitik at bringe Skatteprocenten ned ved at afholde Vedligeholdelsesudgifter af Laan. Denne Fremgangsmaade vilde vel hjælpe nogle Aar, men til Gengæld atter bringe Skatteprocenten saa højt op, at Fremtiden ikke vilde kunne bære Byrden.

Jakob Jensen bemærkede, at man nu i mange Aar havde hørt Hr. Mikael Johansen komme med Udtalelser om den høje Skatteprocent og om Fraflytningen fra Byen, og saa havde dog ingen mere end Hr. Mikael Johansen hjulpet til med at fremme Fraflytningen. Da Kommunehospitalet blev bygget, var det tidssvarende, men det havde nu staaet saa mange Aar, at det nødvendigvis maatte forandres noget, derfor var det naturligt at afholde Udgiften paa Budgettet. Ved de foreslaaede Foranstaltninger blev Bygningen ikke mere værd, kun tjenlig til Brug.

Mikael Johansen hævdede, at sidste Byraadsvalg havde bekræftet, at den Finanspolitik, han ansaa for den bedste, havde faaet Ret.

N. J o h. L a u r s e n ønskede for at forebygge Misforstaaelse at gøre opmærksom paa, at han, da Hr. Harald Jensen daarligt kunde være til Stede, havde truffet Aftale med denne om at afholde sig fra at stemme om de mere kritiske Punkter.

Forslaget forkastedes.

Ad Konto VIII. Forslag fra Simonsen om, at der under Udgiftskonto VIII. 2. bliver optaget 11000 Kr. til Ombrolægning af Klostergade fra Guldsmedgade til forbi Klosterport. — Fraraades af Budgetudvalgets Flertal: Formanden, Mikael Johansen og Møller.

S i m o n s e n anbefalede at tage den lille Gadestrækning med til Ombrolægning i Aar. Den havde været opført paa Brolægningsvæsenets Budget, men var strøget af Budgetudvalgets Flertal. Brolægningsudgifterne var i Aar ganske forbavsende smaa, og Stykket trængte meget haardt. Mange andre Gader trængte ganske vist lige saa haardt, men denne Gade var stærkt befærdet, og Udgiften overkommelig.

M a g n u s N i e l s e n udtalte, at det var en gammel Kendsgerning, at Brolægningsudvalgets Budget skulde beskæres, hvorfor Udvalget ogsaa tog saa meget med, at det dog vilde faa noget. Naar Taleren som Udvalgets Formand havde kunnet være tilfreds i Aar, var det, fordi der vilde blive udført lige saa mange Arbejder som tidligere. Det skulde indrømmes, at Klostergade trængte til at omlægges, men Foranstaltningen kunde dog godt udskydes noget i Betragtning af, at Budgettet ikke burde bebyrdes mere end højst nødvendigt. Derfor havde Taleren kunnet gaa med til at frafalde Kravet om Gadens Ombrolægning. Forøvrigt var den paagældende Del af Klostergade ikke nær

saa stærkt trafikeret som den i Fjor omlagte Del fra Munkegade til Tangen.

S a m u e l s e n oplyste, at Ændringsforslaget var foranlediget af ham, idet han havde anset det for urigtigt, at Klostergade blev strøget af Budgettet. Udvalget havde indstillet Omlægning af Rosenkrantzgade, Klostergade, Clausensgade og St. Blichersgade, men Budgetudvalget havde strøget for 47400 Kr. Maaske kunde der nok stryges noget, men saa meget var den rene Parodi, da der dog maatte gaas ud fra, at Budgettet var lagt saaledes, at ikke ret meget kunde stryges. Byens Brolægning var meget slet. I Fjor blev den ene Del af Klostergade omlagt, nu burde den anden Del, der var en ren Benbrækkergade, tages med. Til nye Gader var der i Aar kun opført 27000 Kr. imod 39000 Kr. i Fjor. Der stod ganske vist 49000 Kr. paa Budgettet, men de 22000 Kr. gik til de 2 Broer. Taleren anbefalede Ændringsforslaget.

J a k o b J e n s e n hævdede, at der maatte gaas frem efter en bestemt Plan i Forhold til Længden af den samlede Gadestrækning. Som man nu bar sig ad, gik man til den gale Side. Hvis man ikke tog en større Kvotadel med end i Aar, vilde man i Løbet af faa Aar blive saaledes stillet, at det vilde koste det dobbelte at holde Brolægningen i Orden. At dette var en fejl Politik, vidste Hr. Magnus Nielsen ogsaa godt nok. Selvfølgelig blev vel Udsættelsen af Klostergades Omlægning vedtaget, men Befolkningen skulde dog vide, hvorledes det forholdt sig.

M i k a e l J o h a n s e n fandt det mærkeligt, at Hr. Jakob Jensen ikke havde arbejdet for mere Brolægning i Fjor; om det var, fordi man i Fjor stod foran et Valg, vidste Taleren ikke. Men i

hvert Fald var det uforstaaeligt, at man i Aar vilde fremme det, man havde modarbejdet i Fjor. I Aar var der opført 22000 Kr. mere til Brolægning end i Fjor, og Byens Gader var langt fra saa slemme, som man nu søgte at gøre dem. Naar der aarlig opførtes ca. $\frac{1}{4}$ Million til Gader og Veje, kunde der ikke tales om Forsømmelse og Kniberi.

J a k o b J e n s e n bemærkede, at Hr. Mikael Johansen meget godt vidste, at Brolægningsvæsenets Budget ikke de senere Aar var blevet beklippet i Byraadet. Naar Hr. Mikael Johansen mente, at Brolægningen ikke var slem her i Byen, vilde Taleren anmode ham om at se, hvorledes Mejlgade var. Denne Gade forsømte Udvalget ganske.

S a m u e l s e n vilde finde det rigtigt, om Stadsingeniøren var til Stede ved Behandlingen af Brolægningsvæsenets Budget.

Forslaget forkastedes.

Ad Konto VIII. Forslag fra Budgetudvalgets Flertal: Formanden, Møller, Simonsen og Moustén om, at de 5000 Kr., som af Udgiften til Chausse-brolægning i Hedemannsgade er paatænkte overførte til Marselisborgkontoen, ikke overføres til denne Konto, men forbliver paa Udgiftskonto VIII.

Forslaget vedtoges.

Ad Konto VIII. Forslag fra Formanden om, at der til Dækning af Renovationspladsens Skraaninger optages 1000 Kr. paa Konto VIII. 6. b. 3.

Forslaget vedtoges.

Ad Konto X. Forslag fra Simonsen om, at der under Udgiftskonto X. 1 a. 1 opføres 2400 Kr. som Løn til en Assistent, i Stedet for 2650 Kr. som Løn til en Bestyrer. — Fraraades af Budgetudvalgets Flertal: Formanden, Mikael Johansen og Møller.

Simonsen kunde ikke forstaa Meningen i at foretage Forandring for denne ene Mands Vedkommende, naar man strengt gennemførte Vedtagelsen om ikke at oprykke nogen for alle andres Vedkommende. Desuden havde Kirkegaardsbestyrelsen ikke foreslaaet noget endnu.

Formanden bemærkede, at der snart vilde fremkomme Forslag fra Kirkegaardsbestyrelsen, og at dette sikkert vilde gaa i den Retning, som Budgettet antydede.

Forslaget forkastedes.

Ad Konto X. Forslag fra P. Jensen om, at Udgiftposterne X. 3. a. og b. nedsættes med 1000 Kr., og at Udgift til Kirkegaardenes Vedligeholdelse og Renholdelse bortliciteres. — Ikke tiltraadt af Budgetudvalget.

P. Jensen mente, at Renholdelsesudgiften kunde nedsættes noget, naar Arbejdet blev bortliceteret.

Forslaget forkastedes.

Ad Konto XIV. Forslag fra Mikael Johansen m. fl. om, at der under Udgiftskonto XIV. 2. kun bliver opført 10000 Kr. i Stedet for 19950 Kr., og at disse 10000 Kr. bliver opførte med det Forbehold, at Byraadet senere skal tage nærmere Bestemmelse om deres Anvendelse — Et Mindretal i Budgetudvalget, Mikael Johansen og Møller, anbefaler, at Forslaget tiltrædes. Et andet Mindretal i samme Udvalg, Simonsen og Moustén, fastholder Forskønnelsesudvalgets Budgetforslag.

N. Joh. Laursen gjorde opmærksom paa, at Forslaget ikke skulde forstaas saaledes, at det, at Beløbet blev nedsat til 10000 Kr., skulde være Byraadets endelige Standpunkt til Sagen; det skulde kun være et Udtryk for, at man ikke syntes, at Sagen forelaa tilstrækkelig forberedt og

for, at man ansaa en Omordning med Hensyn til Forskønnelsesvæsenet for heldig, saaledes at dette blev undergivet et enkelt Udvalg, der var sammensat med tilbørlig Hensyntagen til de forskellige Udvalg, som havde med Anlæg og Beplantninger at gøre. Dette Udvalg skulde saa have Stadsgartneren til Embedsmand. Hvis man billigede denne Tanke, mente Forslagsstillerne, at den ny Ordning kunde naas i Aarets Løb, og de 10000 Kr. skulde da være en foreløbig Bevilling, saaledes at det nuværende Udvalg ikke skulde komme i Forlegenhed for Midler til at fortsætte Driften, til den endelige Ordning var fastslaaet.

Simonsen troede, at alle, der vilde se fornuftigt paa Sagen, vilde indse, at der ikke var andet at gøre end at vedtage Budgettet, saaledes som det forelaa. Forskønnelsesudvalget havde været Genstand for en saa skarp Kritik, at man roligt kunde gaa ud fra, at dets Budget var saa langt nede, at der intet kunde knibes. Udvalgets Budgetforslag var enstemmigt, saa det saa underligt ud, at et af Udvalgets Medlemmer, Hr. P. Jensen, nu stillede en hel Række Forslag om at beklippe det Budget, han selv havde været med til at indstille. Derfor kunde Taleren heller ikke tillægge Hr. P. Jensens Forslag anden Betydning, end at Hr. P. Jensen vilde benytte Stemningen til at gøre sig selv til den store Generalnævner, hvorpaa alt beroede. Skulde Højres mærkelige Forslag blive vedtaget, kunde Taleren tænke sig, at Udvalget vilde gøre Strejke, for Højres Forslag betød i Virkeligheden, at Udvalget blev sat fuldstændig ud af Spillet. Hr. N. Joh. Laursens Udtalelser havde røbet, at dette ogsaa var Meningen. Den Slags var ganske uværdigt, saa Tale-

ren vilde anbefale, at man fastholdt det Forslag, der var opført i Budgettet.

P. J e n s e n hævdede, at Forskønnelsesudvalgets Budget ikke var selve Udvalgets, men Stadsgartnerens. Naar Stillingen var saaledes, at der skulde udskrives 200000 Kr. mere end i Fjor i Skat, maatte der spares bl. a. ogsaa paa den botaniske Haves Udgifter. Da Talerens forskellige Ændringsforslag vedrørende denne Have ikke havde vundet Anklang hos Budgetudvalget, skulde han tage dem tilbage.

F o r m a n d e n havde i Budgetudvalget ikke taget Standpunkt til Ændringsforslaget, fordi han gerne vilde høre Forskønnelsesudvalgets Mening om dette. Han var imidlertid mest tilbøjelig til at fastholde Budgetforslaget, fordi Byraadet de senere Aar var gaaet saa vidt med den botaniske Have i den af Stadsgartneren angivne Retning, at man ikke kunde stoppe, uden at Stadsgartneren mente det rigtigt.

K j e l d S ø r e n s e n skulde gerne indrømme, at Forskønnelsesudvalgets Budget oprindelig var udarbejdet af Stadsgartneren. Det var imidlertid senere drøftet i Udvalget og indstillet fra dette, uden at noget af dets Medlemmer havde taget Afstand derfra, og det maatte saaledes betragtes som hele Udvalgets Forslag. Hr. P. Jensen burde, hvis han ikke var tilfreds med Forslaget, i Udvalget have stillet Forslag om de Nedsættelser, han nu havde stillet Forslag om. Taleren forstod ikke, at man, saaledes som Hr. Mikael Johansen, kunde stille Forslag om uden videre at nedsætte Budgettet med en halv Snes Tusinde. Vilde man foreslaa Nedsættelser, burde man dog pege paa, hvilke Enkeltheder det gjaldt. Taleren maatte paa Udvalgets Vegne fastholde Budgetforslaget.

N. J o h. L a u r s e n klargjorde atter, at Meningen med Ændringsforslaget ikke var at umyndiggøre Forskønnelsesudvalget, men tvert imod at give det Bemyndigelse til indtil videre at holde Haven gaaende, til man havde drøftet og faaet vedtaget en bedre Ordning for Administrationen af Byens Plantningsvæsen. Dette kunde alle Parter sikkert være godt tjent med. Man burde have et Udvalg, hvorunder alle Anlæg, Skolehaver, Kirkegaarde, Lystanlæg o. s. v., sorterede, saaledes at alle Regninger disse Ting vedrørende kunde blive paa- tegnede af samme Udvalg. De faldne Udtalelser fra Forskønnelsesudvalgets Medlemmer viste iøvrigt, at der ikke engang var fuld Overensstemmelse mellem Udvalgets Medlemmer angaaende den botaniske Have. Man havde i sin Tid haft en lille Indtægt af Haven. Da man overtog Haven var man ganske vist klar over, at Indtægten vilde forsvinde, og at man vilde faa en ikke ringe Udgift, men alligevel var hele Sagen saa ny, at Ændringsforslaget maatte betegnes som velbegrundet.

M i k a e l J o h a n s e n oplyste, at man i Budgetudvalget ikke havde kunnet finde Rede i Forskønnelsesudvalgets Forslag, og at dette var Grunden til, at Taleren med flere havde stillet det foreliggende Ændringsforslag. Tilskudet til Haven maatte nedsættes. Haven var dog ingen human Foranstaltning; den kunde nok vente til bedre Tider. I Fjor var der opført 29000 Kr. til Haven, og det var blevet sagt, at de 19000 Kr. var engang for alle, saaledes at der skulde et aarligt Tilskud paa 10000 Kr. Desuagtet forlangte man i Aar et endnu større Beløb. Paa Budgettet i Fjor var der til Lønning til Gartner Hald opført 1600 Kr. plus fri Bolig. Hald var imidlertid efter Hr.

Kjeld Sørensens Udtalelse blevet sat paa Timeløn. Taleren vilde gerne have at vide, hvorledes dette var gaaet til.

J a k o b J e n s e n fandt det mærkeligt, at et Forslag som dette til Gavn for den nordre Bydel mødte Modstand fra de samme Folk, der tit og ofte havde talt om, at den sydlige Bydel blev favoriseret, og at der intet blev gjort for den nordre Bydel. Det Forskønnelsesudvalg, der sad nu, og det i Fjor stemte ganske overens med Hensyn til Haven, uagtet disse Udvalg bestod af forskellige Folk. Dette var Bevis paa, at Forslaget om Haven var fornuftigt. Taleren ansaa da ogsaa Forslaget for vel egnet til at bringe Haven op til at kunne bære sig; men selvfølgelig maatte der Tid til. Der var ingen Mening i at nedsætte et nyt Udvalg. Taleren kunde forstaa det, hvis Meningen med Ændringsforslaget var, at de 19950 Kr. skulde blive staaende paa Budgettet, men saaledes, at de 10000 Kr. blev givet Udvalget som en Bevilling til foreløbig at arbejde med, men skulde de 9950 Kr. slettes, saa han ingen Mening i Forslaget. Hensigten maatte jo saa være, at dette Beløb senere skulde tages som Overskridelse, og det vilde være en slet Politik. Taleren vilde derfor meget anmode om, at Budgettet blev bibeholdt.

K j e l d S ø r e n s e n kunde med Hensyn til Gartner Hald ikke oplyse andet, end hvad han havde oplyst ved Budgettets 1. Behandling, nemlig at Hald var blevet sat paa Timeløn, fordi man ikke kunde have en ekstra Leder for de faa Mand, der arbejdede i Haven, men at Hald maatte arbejde med.

P. J e n s e n bemærkede, at han ikke havde underskrevet Forskønnelsesudvalgets Forslag. Dette

kunde han dog for saa vidt godt have gjort, som han alligevel vilde have fundet det formaaltjenligt at foreslaa Nedsættelse paa flere Poster, naar han fik Klarhed over, hvor meget mere der skulde udskrives i Skat. Med Hensyn til Gartner Hald kunde Taleren ganske give Hr. Kjeld Sørensens Udtalelser sin Tilslutning. Forøvrigt blev der stadig taget Hensyn til Hald, der ogsaa vedblivende boede i Haven.

M i k a e l J o h a n s e n skulde ikke forsømme at kæmpe for, at den nordre og vestre Bydel blev ligestillet med den søndre Bydel. Dette havde han ogsaa bevist ved at virke for Louisegades Gennemførelse. Som det syntes, var Gartner Hald altsaa afskediget uden Byraadets Tilladelse. Den Sag burde nærmere undersøges.

N. J o h. L a u r s e n fandt, at 19950 Kr. var et meget højt Beløb, men mente dog ikke, at 10000 helt kunde slaa til. Hensigten med Ændringsforslaget var derfor ogsaa kun at tage en rund Sum paa Budgettet og lade Resten afhænge af Byraadets senere Bevilling.

F o r m a n d e n antog, at Hr. N. Joh. Laursens Mening var, at Udvalget straks efter 1. April kunde bruge af de 10000 Kr.

S i m o n s e n forstod ikke Hr. N. Joh. Laursens Mening, idet Hr. N. Joh. Laursen nu nylig havde sagt, at de 10000 Kr. ikke vilde slaa til. Det hele var vel altsaa kun et Forsøg paa at bringe Skatteprocenten ned.

Forslaget forkastedes.

Ad Konto XIV. Forslag fra P. Jensen om, at Løn til en Opsynsmand i Anlægget »Skansen» udgaar af Budgettet. — Fraraades af Budgetudvalget.

Forslaget toges tilbage af Forslagsstilleren.

Ad Konto XIV. Fra P. Jensen forelaa endvidere følgende Ændringsforslag:

a. Forslag om at Udgift til Løn til Gartnere, Elever, Arbejismænd m. fl., Konto XIV. 2. a., blive nedsat med 2600 Kr.

b. Forslag om at Udgift til Indkøb af Planter til videre Kultur, Konto XIV. 2. b. 1., bliver nedsat med 1000 Kr.

c. Forslag om at Udgift til Grus og Slagger til Gangene samt Udgift til Bænke m. m., Konto XIV. 2. b. 4., bliver nedsat med 500 Kr.

d. Forslag om at Udgift til Forbedring af Hegn og Porte, Konto XIV. 2. c. 1., bliver nedsat med 500 Kr.

e. Forslag om at Udgift til Flytning af den gamle Lade samt til Omlægning af Ladens Tag, Konto XIV. 2. c. 2., 1000 Kr., udgaar af Budgettet.

f. Forslag om at Udgift til Anskaffelse af Redskaber til Brug i Haven og i samtlige øvrige Anlæg, Konto XIV. 2. c. 4., bliver nedsat med 1000 Kr.

g. Forslag om at Udgift til Vejanlæg og Forandringer i Haven i Anledning af Borgmestergaardens Flytning, Konto XIV. 2. c. 5., bliver nedsat med 1000 Kr.

Samtlige disse Forslag kunde i Henhold til den til Konto XIV 2 nedførte Bemærkning foreløbig ikke tiltrædes af Budgetudvalget.

Samtlige Forslag toges tilbage af Forslagsstilleren.

Ad Konto XIX. Forslag fra P. Jensen om, at Udgift til Hospitalshjælp for ubemidlede fødende, 1000 Kr., Konto XIX. 4. q., udgaar af Budgettet. — Fraraades af Budgetudvalget.

P. J e n s e n fandt det uforsigtigt at bevilge de omhandlede Beløb, da den Slags Ydelse faktisk var Fattighjælp, og det ikke kunde konstateres, om vedkommende fødende var hjemmehørende her i Kommunen.

F o r m a n d e n mente, at man havde en vis Forpligtelse til at blive ved med at yde denne Hjælp, fordi man havde ydet den gennem mange Aar.

Forslaget forkastedes.

Ad Konto XIX. Forslag fra P. Jensen og Simonsen om, at Bidrag til Frelsens Hær, 500 Kr., Konto XIX, 4. ab, udgaar af Budgettet. — Tiltraadtes af Budgetudvalget.

Forslaget vedtoges.

Ad Konto XIX. Forslag fra P. Jensen og Simonsen om, at Bidrag til Foreningen »Arbejde adler«, 200 Kr., Konto XIX, 4. ac., udgaar af Budgettet. Tiltraadt af Budgetudvalget.

N. J o h. L a u r s e n fandt det lidt haardt at stryge Tilskudet til »Arbejde adler«. Naar man saa hen til, hvad Foreningen udrettede, maatte det dog vist siges, at det lille Tilskud havde sin Berettigelse. At tage det bort var desuden at øve en uberettiget Kritik mod Foreningen, som dog utvivlsomt havde hjulpet til, at forskellige Forhold var kommet i en bedre Orden. Taleren vilde ønske, at de 200 Kr. maatte blive bevilget.

Forslaget vedtoges.

Ad Konto XIX. Forslag fra P. Jensen om, at Bidrag til Fælleskontoret for Velgørenhed, 800 Kr., Konto XIX, 4. ad, udgaar af Budgettet. — Fraraades af Budgetudvalget.

P. J e n s e n fandt, at Fælleskontoret for Velgørenhed drog mange arbejdssøgende Mennesker

til Byen og derved skabte en Konkurrence til Byens egne Arbejdere.

S i m o n s e n betonedede, at Motivering for Tilskudet var, at Velgørenheden som Følge af Fælleskontoret blev mindre misbrugt.

Forslaget forkastedes.

Ad Konto XIX. Forslag fra **P. Jensen** om, at Udgift til Sommerkursus for medicinske studerende, 600 Kr., Konto XIX. 4. am., udgaar af Budgettet. — Fraraades af Budgetudvalget.

Forslaget forkastedes.

Ad Konto XIX. Forslag fra **P. Jensen** om, at Udgift til offentlig Musik, Konto XIX. 4. an., 10000 Kr., udgaar af Budgettet. — Fraraades af Budgetudvalget.

Forslaget forkastedes.

Ad Konto XIX. Forslag fra **P. Jensen** om, at Tilskud til Aarhus Teater, 5000 Kr., Konto XIX. 4. ao., udgaar af Budgettet. — Fraraades af Budgetudvalget.

Forslaget forkastedes.

Ad Konto XIX. Forslag fra **Mikael Johansen m. fl.** om, at der under Udgiftskonto XIX. 4. opføres et Bidrag af 100 Kr. til Kvindehemmet i Læssøegade i København. — anbefaledes af Budgetudvalgets Flertal: Formanden, **Mikael Johansen** og **Møller**.

M a r i a n e T h o m s e n anbefalede Forslaget. Forholdene manede ganske vist mere til at beklippe Budgettet end til at opføre ny Poster, men det foreslaaede Beløb var saa lille, og Kvindehemmet gjorde saa megen Gavn for Kvinder fra Provinser, som søgte til København for at finde Arbejde. I Hemmet fik saadanne Kvinder Kost og Logi for en meget billig Penge. Hemmet blev understøttet af forskellige andre Byer, og Taleren vilde

varmt anbefale, at Aarhus ogsaa gav sit lille Beløb til denne gode Sag.

Jakob Jensen udtalte, at Aarhus ingen Understøttelse fik fra København til sine Formaål, og at København trak vore Skatteydere til sig. Derfor var der ingen Anledning til at bevilge det foreslaaede Beløb. I København var der Rigmænd nok til, hvis de havde Følelse for Sagen, at holde Hjemmet oppe.

Mikael Johansen var enig med Hr. Jakob Jensen i, at København ikke gav Aarhus noget, men netop derfor skulde Aarhus være overlegen og ikke nægte det lille Beløb. Man burde vise København, at man saa stort paa Tingene.

Forslaget vedtoges.

Ad Konto XIX. Forslag fra P. Jensen om, at Udgift til Bispisning af Børn i Borgerskolerne, Konto XIX. 5. a., bliver nedsat med 2000 Kr. — Fraraades af Budgetudvalget.

Forslaget forkastedes.

Ad Konto XIX. Forslag fra P. Jensen om, at Bidrag til Samaritanen, Konto XIX. 5. b., 2000 Kr., udgaar af Budgettet. — Fraraades af Budgetudvalget.

Forslaget forkastedes.

Ad Konto XIX. Forslag fra P. Jensen om, at Bidrag til Frk. Jespersens Husmoderskole, Konto XIX. 5. i., 240 Kr., udgaar af Budgettet. — Fraraades af Budgetudvalget.

Forslaget forkastedes.

Ad Konto XIX. Forslag fra P. Jensen om, at Kommunens Bidrag til Udsmykning af Vesterbros Torv, 500 Kr., Konto XIX. 5. m., udgaar af Budgettet. — Fraraades af Budgetudvalget.

Forslaget forkastedes.

Ad Konto XIX. Forslag fra P. Jensen om, at Udgift til Præmiering af arkitektonisk smukke Facader ved Nybygninger, 500 Kr., Konto XIX. 5. n., udgaar af Budgettet. — Fraraades af Budgetudvalget.

Forslaget forkastedes.

Ad Konto XX. Forslag fra P. Jensen om, at Udgiftskonto XX. 8, uforudsete og tilfældige Udgifter, deriblandt til Repræsentation, samt saadanne Udgifter, hvis Beløb ikke kunne kalkuleres, nedsættes med 8000 Kr. — Fraraades af Budgetudvalget.

Forslaget forkastedes.

Ad Indtægtskonto III. Forslag fra Budgetudvalget om, at der under Riis Skovs Konto optages Udgift til den i indeværende Aar nedlagte Vandledning, 2850 Kr.

Forslaget vedtoges.

Ad Indtægtskonto III. Forslag fra Budgetudvalget om, at Indtægtskonto III. c. 3. b., Leje af »Pavillonen« i Riis Skov, forhøjes med 100 Kr., hvad allerede er vedtaget af Byraadet i Anledning af, at der er lagt Vandledning til »Pavillonen«.

Forslaget vedtoges.

Ad Indtægtskonto III. Forslag fra Budgetudvalget om, at Indtægten under Konto III. d. 3., 2878 Kr. 48 Øre, forhøjes med 192 Kr. 02 Øre til 3070 Kr. 50 Øre, hvad der er i Overensstemmelse med den med Underofficersskolen truffne Ordning.

Forslaget vedtoges.

Ad Indtægtskonto III. Forslag fra Simonsen om, at Indtægten under Indtægtskonto III. g. 2. nedsættes med 35041 Kr. 45 Øre, saaledes at der bliver regnet med $13\frac{1}{2}$ Øre og $10\frac{1}{2}$ Øre pr. m³

Gas i Stedet forme 14 Øre og 11 Øre. — Fraraades af Budgetudvalgets Flertal: Formanden, Mikael Johansen og Møller.

Simon sen skulde ikke fordybe sig meget i Sagen, den var grundigt omtalt ved Budgettets 1. Behandling. Den foreslaaede Nedsættelse var velbegrundet derved, at Gasværkets Overskud var kalkuleret til over 100000 Kr., hvilket var ganske ekstraordinært. De tidligere Aar havde man regnet med 30000 Kr., hvilken Sum havde vist sig at slaa godt til. Noget Overskud maatte man naturligvis regne med, men at møde med et Overskud paa 100000 Kr., var ganske meningsløst, særlig naar det skete paa Konto af en Forhøjelse af Gasprisen. Da Kulstrejken bevirkede, at Kulene blev dyrere, maatte Prisen sættes op, for at der ikke skulde blive et svimlende Underskud, men alle havde været enige om, at Forhøjelsen kun skulde være midlertidig, og da det hen paa Sommeren viste sig, at man ikke mere behøvede den store Pris, blev den atter nedsat, dog kun til 14 Øre og 11 Øre. Der havde den Gang været en Del Stemning for straks at gaa tilbage til den gamle Pris, $13\frac{1}{2}$ og $10\frac{1}{2}$ Øre, men da man stod i Slutningen af en Valgperiode, og der var rejst en stærk Agitation fra konservativ Side paa Basis af Kulprisen, havde det daværende Flertal ment det bedst rent foreløbig at lade det bero ved de 14 Øre og 11 Øre. Det var imidlertid udtrykkeligt blevet lovet fra Belysningsudvalgets Side, den Gang da Prisen blev sat op, at hvis Kulprisen atter gik ned, skulde den halve Øres Forhøjelse igen bortfalde. Spørgsmaalet var nu, om man nu skulde beholde denne Forhøjelse, der aldrig havde været tilsigtet, efter at det havde vist sig, at den var unødvendig. Vel trykkede den direkte

Skat Smaafolk haardt, men ved Paaligningen af den gaves der dog Fradrag for daarlig Skatteevne og mange Børn, men Skat paa Gas ramte de store fattige Familier haardest. Kernen i Sagen var derfor, om Byraadet vilde være med til at tage 35000 Kr. mere end sædvanlig fra de fattigste og give dem til de rigeste. Det vilde have været naturligt, om Taleren ogsaa havde stillet Forslag om Nedsættelse af Elektricitetsprisen, thi ogsaa ved den blev der drevet indirekte Beskatning, og et saadant Forslag vilde sikkert være god Agitation, men med Hensyn til Elektricitetsprisen var en Nedsættelse ikke saa paatrængende nødvendig, fordi elektrisk Belysning dog i nogen Grad var en Luksusbelysning, og Beskatningen ved den mest ramte de bedrestillede.

P. Petersen vilde meget fraraade, at Gasprisen blev nedsat med $\frac{1}{2}$ Øre. Aarhus havde den billigste Gaspris i hele Landet, og selv om der gennem Gassalget muligvis blev drevet nogen indirekte Beskatning, saa var det et usselt lille Beløb i Sammenligning med de 2 Millioner Kroner, der skulde udskrives i direkte Skat. En Nedsættelse af Gasprisen med $\frac{1}{2}$ Øre vilde højst betyde $\frac{1}{6}$ Skatteprocent. Man maatte vel ogsaa i denne Forbindelse se noget paa, hvad der blev ydet til de smaa gennem de mange Institutioner til Fordel for dem, rent bortset fra hvad der blev ydet til Fattigvæsenet. Taleren kunde ikke frigøre sig fra den Tanke, at Hr. Simonsen havde en agitatorisk Hensigt med Forslaget. En høj Skatteprocent var en Ulykke for Byen, saa man gjorde vel i at foretage det, der var muligt for at holde den nede. Forøvrigt skulde Budgetudvalget ingen Tak have for det foreliggende Budgetforslag, der vist i det store og hele havde været en

Skuffelse for Borgerne. Ganske vist var Budgettets Skelet i Forvejen givet, saaledes som anført af Hr. N. Joh. Laursen, men der var Forskel paa, hvor meget Kød man satte paa det.

Møller var lige ved at tro, at Hovedsagen ved Hr. Simonsens Forslag var Agitation. Var Gasværket en human Foranstaltning, havde Hr. Simonsen Ret i, at et Overskud paa ca. 35000 Kr. vilde være tilstrækkeligt til at imødegaa uforudsete Udgifter med, men Gasværket var en Forretning og maatte drives som saadan. Ved Budgettets 1. Behandling havde Taleren udviklet, hvorfor det vilde være uforsvarligt at nedsætte Gasprisen under de nuværende Kulpriser, saa han skulde ikke atter komme dybere ind herpaa. Dog vilde han gentage, at med Undtagelse af 6 Byer havde alle Landets Byer en højere Gaspris end Aarhus. Selv i København gav Gasværket et forholdsvis langt større Overskud. Selvfølgelig skulde Aarhus ikke administreres anderledes end andre Byer. Naar der var sat 2 Millioner i en Institution, maatte denne give Overskud, ellers var det forkert. Naar Kullene kom ned til 16 Kr. pr. Ton eller derunder, vilde det være forsvarligt at sætte Gasprisen ned, men heller ikke før. Da den Pris blev sat, som Simonsen nu vilde tilbage til, kostede Kullene kun 13 Kr. pr. Ton, nu henimod 18 Kr., og det var dog en Forskel. Taleren fraraadede at følge Hr. Simonsens Forslag.

Christensen mente, at Gasprisen godt kunde nedsættes med $\frac{1}{2}$ Øre. Gasværket havde aldrig før mødt med saa stort et Overskud. Det var fuldstændig rigtigt, at man, da Kulprisen blev sat op i Anledning af Kulstrejken, var enige om, at den atter skulde ned til den gamle Pris,

naar Kulprisen tillod det, og nu var Forholdene saaledes, at Nedsættelsen var forsvarlig. Ved Budgettets 1. Behandling havde Taleren sagt, at Gasværkets Budget var blevet forbedret med ca. 70000 Kr., og dette var fuldstændig rigtigt, idet Byraadet ikke, da det paagældende Budget blev lagt, havde godkendt, at Gasværket blev nedskrevet med 700000 Kr. Belysningsudvalget havde behandlet Budgettet den 15. November, men først den 4. December fandt Nedskrivningen Sted. Taleren havde derfor, da Budgettet blev lagt, tillige maattet regne med Forrentningen af de 700000 Kr., og saa vilde Overskuddet kun være blevet 34000 Kr. Gasværket var ganske vist en Forretning, men det burde ikke benyttes til at malke de mest fortrykte. Naar det kunde bære sig, maatte det være nok. At Gasprisen ikke var saa høj her som i de fleste andre Byer, laa i, at vort Værk paa Grund af den fortrinlige Havn kunde skaffe sig billigere Kul end de andre Byer. Taleren anbefalede Ændringsforslaget.

S a m u e l s e n bekræftede, at det var det forrige Udvalgs alvorlige Mening, at Gasprisen atter ved første Lejlighed skulde nedsættes med den halve Øre. Det var fuldstændig rigtigt, at Beskatningen gennem Gassalget kom til at hvile haardest paa de fattigste af de fattige. Naar man hørte Hr. P. Petersen tale, blev man glad ved, at de fleste humane Foranstaltninger var iværksat i Henhold til Love, for ellers vilde de Herrer sikkert have forsøgt at stryge langt mere end de 10000 Kr. til Hjælpekassen.

J a k o b J e n s e n var enig med Hr. Møller i, at Gasværket skulde være noget af en Forretning, men ogsaa kun noget deraf, idet det kom an paa, hvor meget der skulde tjenes. Naar Ta-

leren nu anbefalede, at Gasprisen blev nedsat med $\frac{1}{2}$ Øre, var det i god Overensstemmelse med hans tidligere Standpunkt, eftersom han havde været en af dem, der havde forlangt af det tidligere Udvalg, at den halve Øre skulde tages bort, naar Tiden var inde dertil. Det var den nu, da alt tegnede til, at man vilde kunne købe Kul mindst 1 Kr. billigere pr. Ton, end der var opført paa Budgettet.

Simon sen kunde ikke anerkende, at Prisen paa Gas skulde være Maalestok for, at Gasværkets Drift var forsvarlig, idet mange andre Forhold spillede ind. At de fleste Byer havde højere Gaspris end Aarhus, beviste intet, da disse Byer jo meget vel kunde tjene for meget paa deres Gassalg. Desuden kunde Produktionsprisen ikke være ens for store og for smaa Værker, ligesom ogsaa den forskellige mer eller mindre tætte Bebyggelse og Beliggenheden ved Havet eller inde i Landet spillede en stor Rolle. I mange Landsbyer var Gasprisen saaledes meget høj, uden at det kunde siges, at der blev drevet indirekte Beskatning. Skulde Stordriftens Fordele ikke kunne mærkes derved, at det store Værk kunde levere Gassen billig, var der ingen Mening i det. Der var i Virkeligheden intet i Vejen for at nedsætte Gasprisen med en hel Øre, Overskuddet vilde endda blive over 30000 Kr. Hvis det var rigtigt, at Kulprisen vilde blive 1 Kr. lavere end budgetteret, vilde der straks derved tjenes ekstra 30000 Kroner.

P. Jensen bemærkede, at de fattigste af de fattige hørte under Fattigvæsenet, og at Kommunen altsaa betalte Gassen for dem.

Møller hævdede, at Hr. Christensen, den Gang Gasværkets Budget blev lagt, ligesom Tale-

ren maatte have været klar over, at der skulde regnes med Forrentningen af de 700000 Kr. mindre end tidligere, efter som Hr. Christensen og Taleren begge havde været i det Udvalg, der havde foreslaaet Nedskrivningen, og der altsaa maatte være nogen Udsigt til, at denne blev godkendt af Byraadet. Taleren maatte derfor antage, at Hr. Christensen nu, efter at der var øvet et større Pres paa ham, havde forladt sit tidligere Standpunkt. Hvis man vilde gennemse Budgetterne og Regnskaberne for de senere Aar, vilde man se, at Taleren stedse havde været paa den rigtige Side med Hensyn til Kulpriserne. Naar København for nylig havde betalt 17 Kr. 65 Øre pr. Ton for sit Kulforbrug, kunde man være rolig for, at Udsigten til at købe Kul 1 Kr. billigere end budgetteret var meget langt ude.

Samuel sen hævdede, at det i Byraadet udtrykkelig var blevet udtalt, og uden at nogen havde modsagt det, at Gassen atter skulde gaa ned til den gamle Pris. Man kunde næppe regne meget efter, hvad København havde givet for Kul, da Aarhus i flere Aar havde købt Kul billigere end København.

Simonsen bemærkede, at Hr. Møller flere Aar i Træk havde sagt her i Byraadet, at Aarhus købte Kul billigere end København. Kulprisen var budgetteret 85 Øre for højt pr. Ton.

Møller hævdede, at det var de heldige Konjunkturer, der havde bevirket, at Aarhus havde kunnet købe Kul billigere end København.

Marthin Hansen mente ogsaa at være valgt paa Sparsommelighed, men var overbevist om, at de, der havde stemt paa ham, ikke troede, at han vilde være med til at belaste Smaafolk. Naar Gasværket kunde give 65000 Kr. i Over-

skud, var det en god Forretning, deri havde Hr. Simonsen sikkert Ret. Taleren vilde derfor stemme for Ændringsforslaget.

Forslaget forkastedes.

Ad Indtægtskonto III g. Forslag fra Mikael Johansen m. fl. om, at den under Indtægtskonto III. g. 6. f. opførte Udgift af 20000 Kr. til Opførelse af en Værkstedbygning bliver afholdt af Laanemidler. — Anbefales af Budgetudvalgets Flertal: Formanden, Mikael Johansen og Møller.

Møller anbefalede Ændringsforslaget. Det drejede sig om en Nybygning, saa her kunde der da ikke tales om Reparation.

Simonsen tilraadede, at lade Posten blive staaende. Ændringsforslaget fremkom kun for at fiksere Skatteprocenten, hvilket tydeligt fremgik deraf, at Belysningsudvalget havde opført Posten som en Driftsudgift. Naar man vidste, at en Dampkedel til Sygehuset skulde tages af Laan, men en Dampkedel til Gasværket paa Budgettet, forstod man, at Vælgerne skulde puttes Blaar i Øjnene.

Forslaget vedtoges.

Ad Indtægtskonto III i. Forslag fra Simonsen om, at Lønnen til Tilsynsmanden ved Kloakpumpestationen, Konto III. i. 1. a., bliver fastsat til 1800 Kr., stigende til 2400 Kr. (8. Lønklasse). — Fraraades af Budgetudvalgets Flertal: Formanden, Mikael Johansen og Møller.

Simonsen anbefalede Ændringsforslaget, der var i god Overensstemmelse med Praksis ved Byens andre Værker, hvor man ikke satte den tilsynsførende og Medhjælperen til samme Løn.

Magnus Nielsen maatte antage, at Hr. Simonsen havde misforstaaet Indstillingen. Udvalget var endnu ikke klar over, hvorledes Ad-

ministrationen af Pumpestationen skulde ordnes, og Forslaget fremkom derfor kun som et Forsøg. Om Tilsynsmanden skulde være maskinkyndig, eller om man ogsaa skulde kunne forlange ham til at deltage i alt det andet Arbejde, var endnu ikke afgjort. Derfor havde man tænkt sig, at Afdelingsingeniør Galthen det 1. Aar skulde føre en Slags Overtilsyn for at se, om alt fungerede rigtigt.

J a k o b J e n s e n syntes ikke om den Maade, hvorpaa man vilde give Galthen et Løntillæg. Havde han for lidt i Løn, kunde man give ham et Tillæg paa den Konto, hvor han hørte hjemme. Da det fremgik af Hr. Magnus Nielsens Udtalelse, at Brolægningsudvalget ikke var klar over, hvorledes Forholdene ved Pumpestationen skulde ordnes, vilde Taleren foreslaa, at man opførte en samlet Sum paa 3350 Kr. plus Bolig for en Familie til Betjening af Pumpestationen. Saa kunde Byraadet og Udvalget senere bestemme, hvorledes Ordningen skulde være.

M a g n u s N i e l s e n havde intet imod, at Posterne til Tilsynsmanden, Medhjælperen og Galthen blev slaaet sammen.

Forslaget toges tilbage, og det vedtoges at slaa Kontoerne 1. a., b. og d. sammen og de opføres med 3350 Kr. til Tilsyn og Kontrol med Anlægget.

Ad Indtægtskonto III i. Forslag fra Simon- sen om, at det under Konto III. i. 1. d. opførte Beløb af 600 Kr. til Kontrol med Kloakpumpe- stationen m. m. ikke maa tillægges nogen enkelt Person. — Fraraadet af Budgetudvalgets Flertal: Formanden, Mikael Johansen og Møller.

Forslaget toges tilbage.

Ad Indtægtskonto XI. Forslag fra Budget- udvalget — paa Grund af tilgaaede Oplysninger

fra Skattekontoret — om, at Aktieselskabers Skat forhøjes med 15000 Kr.

Forslaget vedtoges.

I Henhold til de stedfundne Vedtagelser nedsattes Udgiftskonto III med 1000 Kr., Udgiftskonto VI forhøjedes med 2500 Kr., Udgiftskonto VIII forhøjedes med 6000 Kr., Udgiftskonto XIX nedsattes med 600 Kr. Indtægten under Indtægtskonto III c forhøjedes med 100 Kr., men samtidig forhøjedes Udgiften under samme Konto med 2850 Kr., Indtægten under Indtægtskonto III d. 3 forhøjedes med 192 Kr. 02 Øre, Udgiften under Indtægtskonto III g. nedsattes med 20000 Kr., og Indtægtskonto XI b. forhøjedes med 15000 Kr.

Ellers vedtoges Budgettet, der blev gennemgaaet Post for Post, i den Skikkelse, hvori det i Udkast forelaa fra Budgetudvalget, og det Beløb, der efter Hovedligningen vil være at ligne paa Formue- og Lejlighed, kommer da til at udgøre 1973824 Kr. 47 Øre.

Endelig vedtoges det for 1914—15 at fastsætte den i § 2 c i Vedtægt for Ligning af personlig Skat i Aarhus Købstadkommune ommeldte Procentdel, der vil være at lægge til det Beløb, som skal udskrives efter Formue- og Lejlighed, til 5 %.

7. (J. Nr. 525—1913). Indstilling fra Brolægningsvæsenet om, at et Beløb paa **50000 Kr. stilles til Raadighed til Laan til mindre Ejendomme til Installation af Gaardklosetter** efter W. C. Systemet.

Indstillingen vedtoges.

8. (J. Nr. 532—1913). Andragende fra Ejere af Ejendomme i Schleppegrellsgade, Hedemannsgade, Trepkasgade og Læssøegade om at maatte bibe-

holde nogle i Strid med Servitutterne indrettede **Loftslejligheder.**

Møller syntes, det var lidt dristigt af de paagældende Grundejere paa Trods af Købekontraktens Bestemmelse at indrette Lejligheder i Tagetagen. Forhaabentlig havde man ikke flere Steder baaret sig saaledes ad, for saadan noget kunde ikke tillades eller gaa upaataalt hen. Udvalget for Byens Udvidelse og Bebyggelse skulde derfor indstille, at der blev stillet Fordring om, at Loftslejlighederne snarest muligt blev bragt i Overensstemmelse med Købekontrakterne og de approberede Tegninger, samt at Sagen blev tilstillet Byfogden med Anmodning om, at de paagældende blev mulkteret for Overtrædelse af Bygningsvedtægten, for saa vidt Bygningsforandringerne var udført uden forudgaaende Anmeldelse til Bygningsinspektøren, og iøvrigt draget til Ansvar for mulige Overtrædelser af Bygningslovgivningen.

Samuel sen skulde gerne indrømme, at de paagældende Grundejere havde forset sig mod Bygningsvedtægten og Købekontrakterne, men vilde dog finde det lidt haardt at henvise Sagen til Politimesteren til Mulktering. Det drejede sig jo dog ikke om Byggespekulationer. Forøvrigt var de øverste Lejligheder ogsaa de sundeste, og Grundprisen havde været dyr i Forhold til den Lejeindtægt, Ejendommene kunde give.

Møller hævdede, at Grundprisen netop var sat lav, fordi der ikke maatte bygges mere end 3 Etager. Vilde man følge Hr. Samuel sen, vilde enhver Kontrol fremtidig være umulig. Da det udtrykkelig stod i Købekontrakterne, at der ikke maatte indrettes Loftslejligheder, var det meget dristigt af de paagældende Folk at gøre det alligevel.

Udvalget var enigt om, at man ikke kunde gaa anderledes frem end foreslaaet.

Simonsen spurgte, om der ikke havde været ført nogen Kontrol med, at Købekontrakt og Bygningsvedtægt blev overholdt.

Møller bemærkede, at det var Bygningsinspektørens Pligt at føre den fornødne Kontrol.

Samuelson mente, at Kontrollen maaske kunde have været mangelfuld.

Simonsen spurgte, om det ikke kunde antages, at Bygningskontoret ikke havde set tilstrækkeligt efter. Det havde jo vist sig, at der var blevet givet Tilladelse til Opførelse af Kvistlejligheder, uden at de paagældende Sager var blevet behandlet paa rigtig Maade. Maaske havde den samme Mand haft en Finger med i Spillet ved de paagældende Ejendomme, det nu drejede sig om. Taleren syntes, man skulde henstille til Politimesteren at tage saa mildt paa denne Sag som muligt.

Magnus Nielsen fandt det mærkeligt at høre Hr. Simonsen tale om noget, han slet ingen Forstand havde paa.

Formanden ringede.

Magnus Nielsen hævdede, at Kontrollen var blevet ført fuldt ud, saaledes at intet berettigede Hr. Simonsen til den tvetydige Bemærkning om Bygningskontoret. Det var efter at Tilsynet var blevet ført, at de ulovlige Lejligheder var blevet indrettet. Hvis Byraadet ikke hjalp til at overholde Lov og Reglementer, vilde det hele komme til at gaa, som det bedst kunde. Med den store Udvikling, der fandt Sted, maatte der være streng Justits med Hensyn til Sundhedsvedtægt og Bygningsvedtægt. Naturligvis var det kedeligt for de

paagældende Folk, men det var Byraadets Pligt at sørge for, at Betingelserne blev overholdt.

C h r i s t e n s e n var ogsaa klar over, at det var kedeligt for de paagældende Folk, men mente, at hvis Byraadet vilde begynde paa at lempe sig efter den Slags Ulovligheder, vilde man komme temmelig langt ud. Taleren havde tidligere fremhævet, at der ingen Fordel var ved at købe Grund i dette Kvarter, hvis der ikke maatte indrettes Kvistlejligheder, og han troede, det vilde have været heldigere, om man havde tilladt dette og saa taget et Par Kroner mere pr. □ Alen.

J a k o b J e n s e n mente, at man hellere maatte lade være at føre Kontrol og lade Bygmestrene bygge som de vilde, hvis man ikke traadte skarpt op, naar Ulovlighederne blev konstateret. Naar man havde indrettet sig med den vestre Del af Frederiksbjerg, saaledes som man havde, var det, fordi Grundene mod Øst ikke kunde sælges til saadanne Priser, at der kunde bygges Huse med 2 Værelsers Lejligheder paa dem, og man havde da fra socialdemokratisk Side fordret, at der skulde være et Sted, hvor der var sundt og godt og kunde bygges billigt. Grundprisen i den vestlige Del af Frederiksbjerg var da ogsaa saaledes, at det kunde betale sig at bygge der. Der var da heller ikke blevet bygget ulovligt fra først af, de ulovlige Lejligheder var senere blevet indrettet.

P. P e t e r s e n fandt det urigtigt at lægge Servitutter paa, naar man ikke kunde kontrollere, om de blev overholdt. De, der holdt Loven, blev jo ellers narrede. Taleren vilde stemme for, at man gik frem efter Loven.

S a m u e l s e n spurgte, om man ikke kunde undlade at overgive Sagen til Politiet til Mulkte-

ring. Han kunde godt se Vanskelighederne ved at lade den Slags gaa upaataalt hen, men mente dog, at man, da man jo ingen Fordel havde af at fylde Penge i Politikassen, kunde nøjes med at forlange, at Ejendommen inden en vis Tid skulde være bragt i Overensstemmelse med de approberede Tegninger.

Simon sen havde ikke udtalt sig om noget, han ikke havde Forstand paa, men kun stillet et Spørgsmaal.

Møller foreslog at lade Sagen udgaa til Behandling for lukkede Døre.

P. Jensen fandt det ligegyldigt, om der var Lejlighed eller kun Værelser i Loftsetagen, naar blot begge Trapper gik helt op.

Udgik til Behandling for lukkede Døre.

9. (J. Nr. 448—1913). Indstilling fra Sygehusudvalget om, at der træffes Foranstaltninger til Forebyggelse af **Flueplagen** ved Marselisborg Hospital.

Fra Sundhedskommissionen forelaa Skrivelse, hvori udtales:

1) Den nedlagte Losseplads bør tildækkes, hvor den ikke er det, og det maa forhindres, at der foretages Opgravninger i den.

2) Hvis Destruktionsanstalten ikke kan flyttes til et mere afsides beliggende Sted, hvad der ikke alene af Hensyn til Hospitalet kunde være noget, der talte for, maa i hvert Fald dens Afløbsforhold bringes i Orden og nøje overvåges til Sikkerhed for, at der ikke opstaar Ulemper ved Jordbundens Forurening og flydende Affaldsstoffer.

3) De paa Terrænet staaende Latrinrenovationsvogne maa have en anden Stadelplads.

4) Det bør aldrig tillades at anvende Latrin-

gødning paa Marker og i Haver i Hospitalets Nærhed.

5) Alle Rum paa Hospitalet maa omhyggeligt efterses, og de Fluer og Myg dræbes, som det lykkes at opspore. Det er af væsentlig Betydning, at de ikke faar Lov at overvintre. Særlig maa Opmærksomheden rettes paa de omtalte Rum under Gulvene og andre Kælderum. Adgangen til disse maa ikke spærres af Kulbunker o. l., og de maa ikke som paa flere Steder nu benyttes til Oplag af Brædder eller andet Materiel. Efter at de overalt er ryddede, maa der sørges for, at alle derværende Insekter dræbes, hvilket kan ske ved Opvarmning af Kreosot (raa Karbolsyre) i Forhold 5 Gram til hver Kubikmeter Rum, fordampet i en Metalskaal over Flamme. Det skal være et sikkert Middel. Derefter maa Rummene kalkes, maaske kunde der træffes Foranstaltning til, at det blev muligt at gennemlufte dem af og til, i hvert Fald bør de hyppigt ses efter, og om fornødent Kreosotdampningen gentages«.

Fra Brolægningsudvalget forelaa følgende Skrivelse fra Stadsingeniøren samt Forslag om, at de i Skrivelsen omtalte 1000 Kr. maa blive opførte paa Budgetforslaget under Konto VIII. 6. b. 3. (Se Side 489):

»(Overfladen af Renovationspladsen er omtrent helt bevokset og vil til næste Aar blive dyrket, idet Pladsen er bortforpagtet, og vil saaledes næppe mere være Arnested for Fluer. Derimod kunde det sikkert være ønskeligt at faa Pladsens Skraaninger regulerede og beklædte med Muldjord, idet Affaldet her ligger frit mod Dagen uden nogen Dækning. Endvidere bør det forbydes Renovationsentreprenørerne (mulig

gennem Sundhedskommissionen) at opstille Renovationsvogne paa Marselisborg Mark. Mulig burde man sætte sig i Forbindelse med cand. mag. E. Winge ved Carlsberglaboratoriet, som har gjort Kampen mod Fluerne til sit Speciale. Bekostningen ved den ovenfor nævnte Regulering af Pladsens Skraaninger, som er temmelig høje, vil andrage:

400 □ Favne Skraaning	at regulere à 1,00	400,00
40 Kbfvn. Muldjord	à 15,00	600,00
		Kr. 1000,00

Endelig forelaa fra Slagtehusudvalget en Skrivelse om, at Destruktionsanstalten formentlig ingen Skyld havde i Flueplagen.

Skrivelserne toges til Efterretning og overgik til Sygehusudvalget til videre Foranstaltning.

10. (J. Nr. 549 — 1913). Andragende fra Komiteen for »**Sabroes Fond**« om Støtte fra Kommunen til Oprettelse og Drift af et Børnehjem i Aarhus til Minde om afdøde Folketingsmand P. Sabroe.

Mikael Johansen foreslog at henvise Andragendet til Budgetudvalget.

Formanden mente det rigtigst først at sende Andragendet til Udvalget for Byens Udvidelse og Bebyggelse, for at man kunde faa at vide, hvorledes det stillede sig med Plads til Børnehjemmet. Derefter kunde Andragendet henvises til Budgetudvalget eller et særligt Udvalg.

Jakob Jensen antog, at Byraadet vilde tage velvilligt mod denne Sag. En passende Grund vilde kunne findes mellem den tidligere Kirkegaardsvej og Finsensgade. Den Plads vilde være saa meget mere passende, som den laa lige ved Christian den Niendes Børnehjem, i hvis Tilblivelse Sabroe jo havde haft nogen Andel, og ved »De gamles Hjem«, hvortil Sabroe jo ogsaa havde

været knyttet. Arealet Syd for Christian den Niendes Børnehjem og »De gamles Hjem« havde man desuden altid tænkt anvendt til offentlige Institutioner. Det vilde være formaalstjenligt, hvad Pladsen angik, at lade Sagen gaa til Udvalget for Byens Udvidelse og Bebyggelse; hvad den finansielle Side angik, maatte Budgetudvalget gøre Indstilling. Taleren henstillede til sidstnævnte Udvalg at foranledige, at der blev taget det Hensyn til Aarhus Byraad, at det fik Andel i Børnehjemmets Administration. Sluttelig bemærkede Taleren, at skønt Komiteen mente, at Børnehjemmet skulde indrettes til 25 Børn, kunde han dog godt tænke sig det noget større, omtrent som Christian den Niendes Børnehjem.

M i k a e l J o h a n s e n vilde gerne være med til at vise Sagen den Velvilje, den fortjente, men maatte dog anse det for rettest, at Andragendet først gik til Budgetudvalget, da det dog drejede sig baade om Tilskud og Grund. Jorden fik man nok anvist, naar den finansielle Side var i Orden.

F o r m a n d e n skulde ikke have noget imod at lade Andragendet gaa til Budgetudvalget, da dette selvfølgelig straks vilde sætte sig i Forbindelse med Udvalget for Byens Udvidelse og Bebyggelse

N. J o h. L a u r s e n fandt det naturligt at henvise Andragendet til Budgetudvalget.

Andragendet henvistes til Budgetudvalget.

11. (J. Nr. 404—1913). Andragende fra Ejerne af de paa Domkirkepladsen, Bispetorvet og Clemensstov stationerede **Automobildrosker** om at faa anvist Holdeplads paa St. Torv.

M a g n u s N i e l s e n forelagde Brølægningsudvalgets Indstilling, der gik ud paa, at Tilladelserne ikke blev givet, fordi Automobilerne vilde

overfylde St. Torv og være til stor Gene for Torvehandelen. Udvalget skulde imidlertid have sin Opmærksomhed henvendt paa, om det ikke kunde imødekomme Andragerne paa anden Maade.

Indstillingen vedtoges.

12. Andragender om **Tilskud fra Kommunen** fra

a. (J. Nr. 491—1913) Aarhus Friskole og

b. (J. Nr. 480—1913) Marselisborg Skole.

Formanden forelagde Skoleudvalgets Indstilling, der gik ud paa ikke for Tiden at imødekomme Andragenderne.

Mariane Thomsen havde ikke været euig med sine Kolleger i Skoleudvalget, men havde dog ikke villet gøre Særindstilling. Der var god Grund for Byraadet til at overveje, om man ikke skulde give Tilskud til de private Skoler, eftersom de sparede Kommunen for en ikke ringe Udgift til Skolevæsenet. Selvfølgelig skulde Byraadet kun støtte de Privatskoler, der gav en god og fyldig Undervisning.

Mikael Johansen kunde tiltræde Frk. Thomsens Udtalelse og vilde derfor anmode Skoleudvalget om at tage Andragenderne tilbage til nærmere Overvejelse. Begge de andragende Skoler var udmærkede.

N. Joh. Laursen gjorde opmærksom paa, at Udvalget i Indstillingen kun udtalte, at det ikke for Tiden fandt Anledning til at tage Sagen op. Spørgsmaalet om Tilskud til de private Skoler var ofte blevet drøftet i Byraadet, og man var naaet til en Tilstand, hvor der ikke fra nogen Side blev gjort Indvending mod de nuværende Tilskud. Skulde der imidlertid være Ønske om at tage Sagen op til ny Overvejelse, var Talerens Stilling til Sagen saa godt kendt, at man paa Forhaand kunde vide, at han intet havde der

imod. Han havde blot ment, at Tiden ikke var inde endnu.

Jakob Jensen fandt, det var en morsom Finanspolitik, naar Hr. Mikael Johansen lige efter Budgettets Vedtagelse anbefalede ny Bevillinger, der jo maatte tages som Overskridelser. Hr. Mikael Johansen havde betegnet Skolen i Nørrealle som en udmærket Skole, uagtet han vidste, at Skolekommissionen ikke betragtede denne Skole som en god Skole.

Mikael Johansen gjorde opmærksom paa, at hvert Barn, der gik i en Privatskole, sparede Kommunen for en Udgift paa 80 Kr. aarlig. Det var ganske utilbørligt at kalde Skolen i Nørrealle for en daarlig Skole.

Jakob Jensen hævdede, at Hr. Mikael Johansen meget godt vidste, hvad Skoledirektøren havde sagt om Aarhus Friskole, og at Taleren selv havde set, hvor elendigt der blev undervist i denne Skole.

N. Joh. Laursen fandt det urigtigt at trække en enkelt Skole frem til Kritik. At Hr. Jakob Jensen ikke saa med altfor velvillige Øjne paa Privatskolerne, vidste man i Forvejen.

Jakob Jensen havde overværet en Eksamen i Aarhus Friskole og bemærket, hvorledes alt var lagt til Rette med Eksamen for Øje. Saa snart Skoledirektøren greb ind, gik Børnene i Staa.

Andragenderne gik tilbage til Skoleudvalget.

13. (J. Nr. 550—1913). Andragende fra Enkefru Wulff om at faa lagt **Vandledning** til hendes Ejendomme i Vejlbj Krat.

Det vedtoges at bevilge Andragendet paa følgende Vilkaar:

1. Aarhus Kommune betinger sig udtrykkelig, at den kun ganske midlertidig kan forsyne de to nævnte Ejendomme med Vand. Kommunen forbeholder sig at være berettiget til til enhver Tid at ophøre at levere Vand til nævnte Ejendomme.

2. Samtlige med Vandforsyningen fra Aarhus Vandværk til Ejendommene forbundne Udgifter afholdes af disses Ejer, Enkefru Wulff.

3. Vandforbruget bestemmes ved Vandmaaler, som anskaffes af Vandværket paa Enkefru Wulffs Regning og derfor tilhører hende.

4. Enkefru Wulff betaler Aarhus Kommune 25 Øre pr. Kubikmeter efter Maalernes Udvisende.

5. Hele Anlægget indtil Stopphanen ud for hver Ejendom udføres ved Vandværkets Foranstaltning. Enkefru Wulff godtgør Kommunen dens Udgifter kontant efter Regning. Udgiften vil andrage ca. 1200 Kr.

6. Skulde Vandledningen, som den nu nedlægges, senere vise sig efter Byraadets Skøn at være til Gene for Aarhus Kommune, skal Enkefru Wulff betale dens Flytning efter nærmere Anvisning, ligesom Enkefru Wulff skal vedligeholde Ledningen.

7. De Bestemmelser af Aarhus Vandværks Regulativ, som efter Byraadets Skøn kunne finde Anvendelse i dette Tilfælde, skulde være gyldige.

8. Enkefru Wulff maa ved sin Underskrift eller ved en Deklaration bekræfte, at hun indgaar paa ovennævnte Betingelser.

14. (J. Nr. 523—1913). Andragende fra Grundejere i **Dannebrogsgade** om at faa Dagrenovationen udført ved Kommunens Foranstaltning.

Fra Brolægningsudvalget forelaa Indstilling om at bevilge Andragendet i Henhold til følgende Erklæring fra Stadsingeniøren:

»I Aarhus Byraads Forhandlinger, Mødet den 5. Januar 1899, Pag. 21, findes Indenrigsministeriets Bekendtgørelse af 12. December 1898 med følgende Passus:

»Der er derhos allernaadigst indrømmet
»en Frist af 15 Aar fra Indlemmelsen at
»regne med Gennemførelsen af Købstadlov-
»givningens Byggeforskrifter med Hensyn til
»de paa det saakaldte Kunstvejdistrikt væ-
»rende Bygninger, ligesom det endvidere er
»tilladt, at de i Følge Sundhedslovgivningen
»for Købstaden gældende Forskrifter først
»efter Forløbet af 15 Aar fordres bragte i
»Anvendelse paa det bemeldte Distrikt, samt
»at Bygningsafgiften af de paa samme Di-
»strikt ved Indlemmelsen værende Bygninger,
»indtil Besidderskifte foregaar, dog i intet
»Tilfælde længere end til Udløbet af for-
»nævnte Frist af 15 Aar, beregnes efter de
»for Landbygningers Ansættelse til saadan Af-
»gift gældende Regler.«

Indlemmelsen fandt Sted den $1\frac{1}{2}$ 1899 (se Byraadets Forhandlinger 1899, Pag. 18).

Af ovenstaaende synes det at fremgaa, at Dannebrogsgades Beboere fra 1. Januar 1914 er ligestillede med Kommunens øvrige Beboere, og at de fra denne Dato er berettigede til at forlange, at Kommunen besørger Dagrenovationen udført fra deres Ejendomme.«

Indstillingen vedtoges.

15. a. (J. Nr. 459—1913). Andragende fra **Vaabenbrødrenes Sygekasse** og **Kristelig Sygekasse** om Refusion af Udgifter i Anledning af deres Medlemmers Indlæggelse paa Nationalforeningens Sanatorier og fra

b. **Sygekassen for Haandværkere, Fabriksarbejdere og ligestillede** om Tilskud fra Kommunen i samme Anledning.

Fra Fattigudvalgets Flertal forelaa Udtalelse om, at det maatte anses for utilstedeligt, at der fra Kommunens Side ydes Sygekasserne Tilskud i Form af Refusion af Udgifterne ved en ganske bestemt Ydelse, som Medlemmerne efter Sygekassernes Love har Krav paa.

Fra Fattigudvalgets Mindretal (Kjeld Sørensen) forelaa Udtalelse om, at han vel ikke kunde gaa med til at refundere de ommeldte Udgifter, saa at han vilde finde det naturligt, at der blev ydet Kasserne et aarligt Tilskud pr. Medlem.

Andragenderne henvistes til Budgetudvalget.

16. (J. Nr 507—1913). Fornyet Andragende fra Ligningskommissionen om at faa **Byraadssalen** overladt under Hovedligningen.

Formanden havde ikke sendt Andragendet til Erklæring af Udvalget for Bygninger og Inventar, fordi Ligningskommissionen allerede fra næste Dag ønskede at benytte Salen.

J. C. Petersen havde sidste Torsdag næret Forhaabninger om, at Sagen let vilde kunne bringes i Orden, fordi Kommissionens Formand og Næstformand havde ment, at Raadhussalen kunde anvendes, naar der blev opstillet en spansk Væg. Det havde imidlertid nu vist sig, at Kommissionens Medlemmer ikke vilde gaa med til denne Ordning. Taleren havde en lille Anelse om, at der var nogen Jalousi mellem Kommissionens 2 Afdelinger, idet han havde hørt, at de var uenige om, hvem der skulde have Byraads-salen, hvis de fik denne overladt. Efter Talerens Mening var det hidtil benyttede Lokale i Tinghuset bedre end Kommissionsværelset i Raadhuset,

saa han kunde ikke se nogen Grund til at foretage Forandring. Den eneste skulde da være den, som ogsaa var blevet anført, at 2 Borgere, der drev Forretning i Fællesskab, men boede hver i sin Kreds, kunde blive sat forskelligt i Skat, men den Slags Sager kunde vel slet ikke ordnes uden i et Fællesmøde. Taleren havde ikke forandret Standpunkt til Sagen, og han troede næppe, der blev Ro, selv om Ligningskommissionen fik Lov til at benytte Byraadssalen. Kommissionens Møder varede vel kun højst et Par Maaneder, men i den Tid vilde den slide lige saa meget paa Møblerne, navnlig Tæppet, som Byraadet i et helt Aar.

M i k a e l J o h a n s e n var ikke enig med Hr. J. C. Petersen, idet han mente, at man nok kunde imødekomme Ligningskommissionen. Dennes Medlemmer udførte et meget utaknemmeligt borgerligt Ombud, saa han kunde godt forstaa at de gerne vilde have Byraadssalen overladt, navnlig fordi det havde Betydning, at de 2 Afdelinger ikke var for langt fra hinanden. Hvis man stillede den Betingelse, at der ikke maatte stilles Flasker paa Bordene, kunde Møblerne næppe tage mere Skade, end naar Byraadsmedlemmerne benyttede Salen. Taleren opfordrede Udvalget for Bygninger og Inventar til nøje at overveje, om man ikke kunde imødekomme Ligningskommissionen, der dog var en med Byraadet ganske ligestillet Institution.

S i m o n s e n vilde i Henhold til sine Udtalelser i sidste Møde anbefale, at Tilladelsen blev givet. Det havde altsaa vist sig, at Kommissionen ikke var af den Mening, som Hr. J. C. Petersen havde faaet Opfattelsen af, nemlig at Kommissionen vilde være tilfreds med at faa Raadhus-salen. Da Kommissionen vilde forpligte sig til

ikke at nyde noget under Arbejdet, kunde Taleren ikke indse, hvorfor man vilde modsætte sig, at den fik Lov til at benytte Byraadssalen, som jo iøvrigt allerede blev benyttet af Skolekommissionen og i enkelte Tilfælde af Hjælpekassens Bestyrelse. Man kunde jo give Tilladelsen for et Aar, saa kunde Hr. J. C. Petersen efter den Tids Forløb se efter, om Gulvtæppet havde taget nogen Skade.

P. J e n s e n fandt, at Lokalet paa Tinghuset var ganske fortrinligt, medens Kommissionsværelset paa Raadhuset var mindre godt. De Gange, de 2 Kommissioner var nødt til at være sammen, var snart talte.

S a m u e l s e n mente det meget vanskeligt at opretholde Bestemmelsen om, at Ligningskommissionen ikke maatte benytte Byraadssalen.

J. C. P e t e r s e n udtalte atter, at der næppe blev Fred, fordi Tiladelsen blev givet. Lokalet i Tinghuset var bedre end Kommissionsværelset i Raadhuset.

F o r m a n d e n bemærkede, at Byraadet maa-
ske kunde afgøre, hvilken af Kommissionerne,
der skulde benytte Byraadssalen. Med Hensyn til
Raadhussalen udtalte han, at han aldrig havde
hørt, at et Lokale ikke kunde bruges, fordi det
var for stort.

Andragendet kunde ikke bevilges.

17. (J. Nr. 2⁹⁹—1913). Andragende om **Dispensation fra Bygningsvedtægtens §§ 11 og 19** for Ejendommen Sct. Annagade 53.

Anbefaledes.

18. (J. Nr. 2¹⁰⁰—1913). Andragende om **Dispensation fra Bygningsvedtægtens §§ 12, 23 og 31** for Ejendommen Vesterbrogade 98.

Anbefaledes.

19. (J. Nr. 2¹⁰¹—1913). Andragende om **Dispensation fra Bygningsvedtægts § 15** for Ejendommen Spanien 15.

Anbefaledes.

20. (J. Nr. 2¹⁰²—1913). Andragende om **Dispensation fra Bygningslovens § 21** for Ejendommen Sølystgade 45.

Anbefaledes.

